

Amalia Tarradas Ros

Entrevista publicada a Totbisbal el 4-11-2011, hi havia
inclòs un vídeo

Rosa M. Masana

Inici

Entrevistes**Entrevista a Amàlia Tarradas Ros, una de les artesanes locals de la costura**

El mes de maig aquest mateix mitjà publicava una entrevista a la professora de costura i labors Neus Bahí, que ens explicava el grau d'acceptació que tenen la costura i les labors. Un dia a la setmana va a L'Esplai per orientar a les assistents sobre les noves tendències en aquest àmbit. Entre l'activitats del seu taller i les labors, ajuda a preservar una antiga artesanía que potser d'una altra manera i, sense adonar-nos-en, es podria perdre.

L'Esplai té prou metres quadrats per incloure serveis diversos i desenvolupar les activitats de 860 socis. Una de les activitats amb més acceptació entre les dones són les labors. Hem constatat que, dia a dia i punt a punt, algunes disposen d'unes habilitats i bon gust gairebé innats, com la senyora Amàlia, que és la més experimentada. La coneixíem durant l'exposició del curs 2010-2011.

L'Amàlia és modista de professió i especialista en tot tipus de labors. Va néixer l'any 1915 i el pròxim 17 de març farà 97 anys. Durant l'entrevista explica diversos fets de la seva vida, alguns molt punyents, però ho ha superat gràcies al seu caràcter animat. La seva afeció i grans qualitats en el maneig del fil i l'agulla de segur que l'han ajudat a ser una mica més feliç, sobretot en veure l'obra acabada i poder-la ensenyar a les seves col·legues. El punt que domina és el *Hardanger*, que ara tothom sap fer i que fins i tot s'anomena "el punt de l'Amàlia". Surt al número 17 de la revista *Gavarres* en un article amb motiu dels seus 95 anys.

Senyora Amàlia, esteu de moda!

Per què?

Perquè tothom parla de vostè!

Ja pots comptar!

Ens pot explicar quelcom de la seva professió de modista? I de les labors?

Seu, espera, que enretiro tot això. Ara m'estava arreglant dues faldilles, perquè un any per l'altre canviem... Tu creus, eh, quina cosa! Sembla que hagi de viure tota la vida! Mira, ara fa poc que m'han tornat aquesta peça que vaig fer quan tenia 10 anys.

A veure? Les puntades tenen la mateixa perfecció que les d'ara! És increïble!

Sí, em sembla que ja s'hi neix amb una cosa així. Als quatre anys portava penjades a la cintura unes tisores petites, i després, la meva professió va ser fer de modista.

Certament la destresa és sovint una cosa innata. Fa molt que aneu a l'Esplai?

Fa molts anys que hi vaig, en sóc una de les primeres. Ja ho veuràs, vés-hi i pregunta quin número de sòcia tinc.

Ho faré. Quan treballava de modista, quines peces eren les més sol·licitades?

Al taller tenia noies que m'ajudaven, i cosíem de tot: vestits, faldilles, bruses, abrics... No veus que vaig tenir el marit molts anys malalt i em vaig haver d'espavilar!

És clar! I les labors on les va aprendre?

Me'n van ensenyar les monges del Sagrat Cor de Torroella. Aquest punt que més faig es diu *Hardanger* (1). Te'l podria cosir amb els ulls tancats! Hi he fet tantes peces, oh! I les que he regalat! Mira... (s'aixeca, anem al menjador i obre els calaixos on es pot veure la roba que ha bordat i que desa ben planxada. Em mostra una fotografia). Aquest és en Miquel, el meu marit, eh que guapo! A la vida m'han passat moltes coses, però [què] vols que et digui, sempre m'he sabut adaptar a tot. Pensa que quan en Miquel va estar a l'Hospital de Sant Pau, tan malalt, el van dur al pavelló on la gent hi moria, i m'hi vaig passar una pila de dies amb la roba amanida.

Déu n'hi do, quina angúnia! A l'Esplai ha ensenyat a moltes senyores a fer aquest punt, veritat?

Sí, hi ha moltes companyes que el saben fer, perquè com pots veure, el resultat és molt bonic. Ara s'han de comptar sempre els punts.

M'han dit que va participar en una pel·lícula. És veritat?

Sí, l'any passat a Girona. Era una pel·lícula francesa que se'n deia *Monjos*. Em van tractar molt bé... em van convidar a dinar i tot.

M'agradaria veure-la.

Un dia d'aquests la faran.

Sabeu que teniu unes mans molt boniques? Fan de modista.

Sí, tothom m'ho diu. I mira *-es descorda la brusa-*, no tinc cap arruga. (En aquell moment tenia la màquina de fotografar a mà i em va permetre que la retratés i al temps podem veure que és veritat).

M'ha agradat molt conversar amb vostè. Tornaré a venir per deixar-li les fotografies.

Val, però no tardis gaire, eh!

Ho procuraré.

Durant la conversa, l'Amàlia m'ensenya algunes labors i fotografies. En el decurs de les explicacions comentava que, anys enrere, a la persona que passava a inspeccionar els establiments, l'hi deien "l'inspector de bastos", molt adient. M'ha parlat de Can Rutí, de Badalona, de Barcelona, de Londres i també ha comentat et fet que ETA hagi deixat les armes. I també que el pont nou de la carretera era el pont dels Nationals. Ara tenim el pont Vell, el Nou, el de l'Embut, i el darrer, que seguint la tradició, el podríem anomenar d'Esquerra Republicana. He sabut el seu número de sòcia de l'Esplai, actualitzat, és el 27.

(1) El punt Handanger és originari de Noruega, concretament de la zona del Fiord de Handanger, prop de Berger.

Relació de fotografies, per ordre d'aparició (algunes d'Amàlia Tarrades, i altres fetes per l'autora de l'entrevista):

- *L'Amàlia a casa seva.*
- *Un grup d'artesanes del fil i l'agulla.*
- *Exposició a l'Esplai.*
- *Una peça feta fa 86 anys.*
- *El taller de l'Esplai.*
- *Les mans.*
- *Sense arrugues.*
- *Exposició Esplai 2010.*
- *Exposició Esplai 2010.*